

BEROUN – TETÍN – SRBSKO – 16.11.2021

Na dnešní, v pořadí třicátou vycházku v letošním roce, přišlo 19 zájemců. Cesta vlakem, krajinou vedoucí údolím Berounky, kterou lze pro její pohádkovou kulisu považovat za vyhlídkovou, byla tentokrát v mlhavém oparu a naděje na sluncem prozářený den s krásnými tetínskými vyhlídkami na skalnatý kaňon řeky Berounky, byla mizivá.

Po krátké cestě okrajem Berouna (modrá TZ) jsme navázali na nově upravenou naučnou stezku „NS Kněžny Ludmily“. Na polní cestě mezi pastvinami jsme si udělali společnou fotografii a pak jsme odbočili na vyhlídkovou trasu na kopec Damil nad Tetínem. Bylo to strážní místo dávného hradiště. Jsou zde zachovány malé zbytky příkopového a valového opevnění, které jsme po úzkých pěšinkách zdolali a z vršku (396 m n. m.) jsme shlédli na obec Tetín s jejími třemi kostely a zbytky hradu Tetína.

Po poněkud nestandardní, dosti prudké kluzké pěšině, jsme sešli do vlastní obce. Nejprve jsme se zastavili u kostelů Sv. Ludmily a Sv. Kateřiny a po vnější prohlídce kostelů (provádějí se zde opravy střechy) a pohledu z ochozu nad roklí vedoucí k Tetínskému vodopádu jsme zašli k třetímu, hřbitovnímu, kostelu Sv. Jana Nepomuckého. Na prostranství před kostelem je odpočinkové místo s možností posezení, výhledem na kostel a do údolí Berounky. Prošli jsme si hřbitůvek přiléhající ke kostelu a přes jeho kamennou zeď se pokochali pohledem na nedaleký Beroun a do údolí Berounky roubené skalními stěnami. Po trošku adrenalinové pěšince nad Tetínskými skalami, vedoucí pod hřbitovní zdí, jsme přešli na skalní ostroh se zbytky hradu Tetína. Následovala fotka na důkaz, že jsme dosáhli plánovaného místa dnešní vycházky a po zelené TZ jsme sešli do údolí a po krátké odbočce stanuli u Tetínského vodopádu. Sestup k Berounce podél vodopádu je krkolomný a zdá se, že už dávno nepoužívaný. Pro běžného turistu naprosto nepoužitelný - nebezpečný!!

Pokračovali jsme po zelené TZ vzhůru na planinu za Tetínem a po pěkné cestě sestoupili až na pravobřežní cestu k Berounce po které jsme po necelé hodině došli na zastávku vlaku do Srbska. Cesta podél řeky nabízí úžasné pohledy na skalní stěny na levém břehu řeky. Měli jsme štěstí. Vlak měl jednu minutu zpoždění a tak jsme jej stihli. V Praze na Smíchovském nádraží jsme byli již ve 13:40 hod.

Nádherná procházka, příjemná společnost a turistické (poněkud mlhavé) počasí. Těším se na vás a další společné výšlapy.

Honza Šiml